

KristenDemokraternes Arbejdsprogram for Integration

P2009-01 Arbejdsprogram for Integration			
Historik			
Forslagsstiller/ Udvalg		Dato	Vedtaget/forkastet
Hovedbestyrelsen	KD's politiske ordfører for udlændinge- og integrationspolitik: Bjarne Nederby Jessen	2009.04.18	Vedtaget
Revideret af Hovedbestyrelsen		2010.12.04	?????????

Indledning:

Integrationsdebatten har fyldt meget i de seneste valgkampe og vil sikkert også komme til at gøre det i de næste.

Det er vigtigt, at vi kan være med til at skabe en ordentlig tone i hele udlændingedebatten, som på mange måder er blevet rigtig grim i kølvandet på DF`s retorik. KD skal helt klart være en modvægt mod denne retorik.

Vi finder det også vigtigt, at der klart skelnes mellem assimilation og integration. Nogle nydanskere er allerede og andre vil blive assimileret, men det skal ikke være noget politisk mål. Til gengæld skal vi stille krav om at nydanskere lader sig integrere i det danske samfund, men det klarer de ikke alene. Det kræver positive holdninger fra såvel befolkningen som fra det offentlige.

Integration handler ikke om, at nydanskerne skal blive som os, men at de bliver i stand til at begå sig i det danske samfund, til at tjene til føden selv og til at være en del af demokratiet og samfundslivet. Integration er tovejs. Vi vil illustrere det med et af de skilte, vi møder på motorvejene, et sammenfletningsskilt. Skiltet fortæller os, at de to parter, der nu kan mødes, må tage skyldigt hensyn til hinanden. Det er integration. At folk med forskellig oprindelse mødes, lærer hinanden at kende og tager skyldigt hensyn til hinandens egenart, for sammen at køre videre ud ad livets motorvej. Lad os give vore nydanske medborgere mulighed for at lade sig sammenflette med os til glæde og gavn for hele det danske samfund.

Mange udlændinge har gennem årene vist, at det kan lade sig gøre: jøder fra mange forskellige lande, svenskere, nordmænd, tyskere, englændere, amerikanere, asiater, afrikanere m.fl. og mangfoldigheden kan være med til at berige det danske samfund, hvis vi skaber mulighed for en ordentlig integration. Vi skal som politikere være med til at skabe rammerne for en god integration i det danske samfund.

Familiesammenføringsregler, herunder 24 års-reglen og tilknytningskravet.

KristenDemokraterne anser frie og lige individers ret til at indgå ægteskab og have et familieliv for essentielt. I 1241 skrev lovgiverne i Jyske lov med basis i bibelen og romerretten, at kvinden skulle sige ja til ægteskab, og så længe kristendommen har været kulturbærende har tvangsægteskaber haft trange kår. Med den store indvandring fra tredjeverdenslande i 1990'erne og frem har vi fået et multikulturelt samfund, hvor den kristne kulturs normer ikke er selvfølgelige. KristenDemokraterne ser meget alvorligt på tvangsægteskaber, hvor individets ret til at indgå ægteskab tilsidesættes til fordel for familiens slægtsmæssige og økonomiske interesser. Vi ønsker, at unge i det danske samfund skal opdrages til frihed og egne valg, og det vil i denne sammenhæng sige til selv at finde sig en ægtefælle.

KristenDemokraterne er indforståede med intentionerne i 24-års reglen, men ønsker den fjernet. Myndighedsalderen er 18 år og samfundet skal ikke lovmæssigt flytte alderen for indgåelse af ægteskaber for særlige samfundsgrupper. Familien har rettigheder, som staten ikke skal tilsidesætte.

Med 24 års reglen forskelsbehandler man og fratager visse borgeres mulighed for at indgå ægteskab, når de ønsker det. Den nuværende regel rammer såvel nydanskere som etniske danskere, der under studieophold i udlandet uden for EU og Norden, f.eks. i USA, Afrika eller Asien, urimeligt hårdt. Vi vil også arbejde hen imod en mere smidig og fleksibel måde at håndtere tilknytningskravet på. Vi mener, at "Lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik", L 93 af 19. april 2007, vil overflødiggøre reglerne om tilknytningskrav.

L 93 indførte efter nederlandsk forbillede en prøve i dansk og viden om Danmark og det danske samfund som betingelse for opholdstilladelse som ægtefællesammenført. Denne betingelse kan fraviges, hvis særlige grunde taler derfor, f.eks. hvis afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Et af problemerne ved at beskytte unge af anden etnisk baggrund mod tvangsægteskaber er, at der er en glidende overgang fra tvangsægteskaber over gråzoneægteskaber til familiearrangerede ægteskaber, hvor den unge selv anmoder forældrene om at arrangere deres ægteskab. En vejledningstjeneste i www.hotline-raadgivning-for-indvandrere.dk stiller tre typer op:

Tvangsægteskaber defineres som ægteskaber - hvor i det mindste den ene part ikke udtrykkeligt ønsker ægteskab, men tvinges gennem vold, psykisk vold eller trusler om vold til at gennemføre ægteskabet. Stærkt familie- eller gruppe pres sidestiller vi her med psykisk vold.

Arrangerede ægteskaber i den grå zone - hvori eget valg af partner er stærkt begrænset. "Arrangerede ægteskaber i den grå zone" har også stærke elementer af vold, psykisk vold eller trusler om vold til at gennemføre ægteskabet. Stærkt familie- eller gruppe pres sidestilles også med psykisk vold.

Arrangerede ægteskaber definerer vi som - ægteskaber, hvor den unge beder sine forældre medvirke i valget af ægtefælle eller af sine forældre er blevet præsenteret for flere ægteskabskandidater og er blevet enig med forældrene om at prøve at få et ægteskab i stand.

Ud fra disse er der inden for "arrangerede ægteskaber" en "grå zone", hvor den unge udsættes for større eller mindre pres fra familien for at indgå ægteskabet og hvor der reelt tale om et tvangs-ægteskab. Den nuværende lovgivning er ikke særlig klar, idet man anvender Straffelovens 26. kapitel om Forbrydelser mod den personlige frihed, hvor der i § 260 kan gives indtil to års fængsel for: "ved trussel om at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller om at fremsætte sande ærerørige beskyldninger tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, for så vidt fremtvingelsen ikke kan anses tilbørlig begrundet ved det forhold, som truslen angår."

KristenDemokraterne ønsker en opstramning af lovgivningen, så tvangsægteskaber klart forbydes. Det kan måske også virke præventivt over for arrangerede ægteskaber i den grå zone. Det store problem er imidlertid, at det er meget svært for danske myndigheder at finde ud af, hvornår disse ting foregår og løfte den bevisbyrde, der skal til for at fælde dom. Det skal dog ikke forhindre en lovgivning.

Lovgivningsmæssige tiltag bør gå hånd i hånd med flere sociale tiltag til at støtte ofre fra tvangsægteskaber. Således bør det offentlige give øget økonomisk støtte til kvindekrisecentre, rådgivningstjenester og oplysningskampagner rettet mod skoler og institutioner, hvor der er høj koncentration af etniske minoriteter fra tredjeverdenslande.

På længere sigt kan man håbe, at herboende udlændingetager danske normer om demokrati, menneskerettigheder og kønnenes ligestilling til sig, så problemet mindskes. Men vi må se i øjnene, at der vil være kulturelle spændinger i Danmark såvel som andre europæiske lande, der bygger på arven fra Jerusalem og Athen, og mellemøstlige, afrikanske og asiatiske kulturer med andre religiøse traditioner. KristenDemokraterne ønsker på dette såvel som på andre punkter religionsfrihed, men ikke religionslighed.

KristenDemokraterne foreslår:

- at 24-års reglen afskaffes
- at tilknytningskravet erstattes af en prøve i dansk og danske samfundsforhold, jf. kravene i L93 af 19.04.07 Lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik
- at straffelovens § 260 strammes op, så tvangsægteskaber eksplicit forbydes
- øget støtte til kvindekrisecentre, rådgivningstjenester og oplysningskampagner
- at der etableres yderligere tiltag mod trafficking og anden kvindeimport.

- **Integration gennem uddannelsessystemet.**

Undervisning og uddannelse spiller en helt central rolle i brobygningen mellem personer med anden etnisk baggrund end dansk og det danske samfund.

For det første fordi skolen og uddannelsessystemet afspejler værdierne i samfundet og er med til at give indvandrere forståelse for de normer og spilleregler, der gælder i det danske samfund. Socialiseringen, der foregår i mange indvandrerfamilier, udspringer af en anden kulturel baggrund end den danske, derfor vil den såkaldte sekundære socialisering i skolen spille en desto større rolle for børn af indvandrere og deres indsigt og indlæring i forhold til det danske samfund. For det andet fordi enhver form for uddannelse styrker tilknytningen til arbejdsmarkedet. Et arbejde giver den enkelte mulighed for at forsørge sig selv og forbedre sine levevilkår og arbejdspladsen kan være en af de vigtigste "sprog- og integrationsskoler" i samfundet.

Vi lever i et samfund, hvor uddannelsesmæssige kvalifikationer bliver af stadig større betydning på arbejdsmarkedet. Det viser sig bl.a. ved, at andelen af beskæftigede med en erhvervskompetencegivende uddannelse er stadig stigende, samtidig med at mange ufaglærte oplever, at deres arbejde outsources til lande med billigere arbejdskraft. Såfremt indvandrere i den nærmeste fremtid skal opnå det samme uddannelsesniveau og de samme danskundskaber som etniske danskere, må der gribes fat om såvel de strukturelle som de sociale og kulturelle barrierer, der er med til at besværliggøre, at denne målsætning nås. Regeringens tilgang til uddannelsesaspektet i integrationsarbejdet udelukker nogle redskaber, der kan være med til at nedbryde disse barrierer. Hvis vi skal gøre os forhåbninger om at give lige vilkår i uddannelsessystemet, må vi bryde med regeringens opfattelse af indvandreres egen kultur som en modspiller, når det handler om det enkelte barns læring og udvikling. Der er behov for at tage nye langsigtede redskaber i brug.

Vi ser f.eks. meget gerne, at man i højere grad inddrager nydanskere, der er på arbejdsmarkedet som gæstelærere i skolen, hvor de fortæller om deres vej til arbejdsmarkedet og kan fremstå som rollemodeller.

1. Sprogkundskaber. Gode danskundskaber er for mange udlændinge adgangsbilletten til en vellykket integration. Sproget er en forudsætning for at få et arbejde og for at kunne klare en dansk uddannelse. Regeringen fjernede ved sin indtrædelse i 2001 den obligatoriske modersmålsundervisning ved at gøre det frivilligt for kommunerne at tilbyde modersmålsundervisning eller ej. Dette tiltag overhørte adskillige fagfolks forskellige undersøgelser, som påpegede modersmålets betydning for læseindlæring ved indskolingen, ved dansktiltagelsen, ved karaktergivning i skolens ældre klasser og ved skoleudbyttet generelt.

Hvis man skal lære et fremmedsprog på tilfredsstillende vis, skal man kunne beherske sit eget sprog. At beherske sit modersmål kan gøre tilegnelsen af det danske sprog en del lettere, idet man allerede har

opbygget et begrebsapparat. Det vigtigste er begrebstilegnelsen. Den bør ske på det sprog, som barnet behersker bedst.

I den gængse terminologi taler man om nydanskere som tosprogede. Det er meget forkert. Tosproget er man, når man mestrer to sprog, men en del nydanskere er tosprogede. Det kan være børn og unge, som taler dansk hjemme til forældrene, mens forældrene taler modersmålet til børnene og de unge. Den bedste betegnelse er derfor, at nydanskere er fremmedsprogede og vi ønsker at man skal bruge dette ord frem for tosproget.

KristenDemokraterne finder det vigtigt, at alle børn, ikke kun fremmedsprogede, bliver sprogscreenet og at de børn, der behøver det, bliver tilbudt sprogstimulering. Det er uhyre vigtigt, at børn af nydanske forældre lærer dansk for at være skoleparate, når de skal i skole. Men det er også vigtigt, at børn fra etnisk danske hjem, der ikke bliver tilstrækkeligt sprogstimuleret, får mulighed for sprogstimulering inden skolegangen begynder. Vi kan ikke støtte regeringens indførelse i 2003 af obligatorisk sprogscreening af fremmedsprogede børn fra treårsalderen

2. I løbet af folkeskoleforløbet skal der ikke tages særlige hensyn til børn af nydanskere. De skal have de tilbud om hjælp, som alle andre elever har – for eksempel specialundervisning i dansk til dem, der har brug for det - og de skal deltage i skolens undervisning på lige fod med danske elever. Man kan naturligvis tage hensyn til eleverne omkring maden i skolekøkkenet, men det skal ikke forhindre danske elever i at følge en ganske normal dansk skole.

Men man må være opmærksom på, at der ligger en ekstra udfordring for lærerne i at få skole-hjem-samarbejdet til at fungere i klasser med fremmedsprogede elever og lærerne skal have tildelt nødvendig tid til nødvendige hjemmebesøg.

KristenDemokraterne finder, at det vil have en positiv, socialiserende effekt, hvis danske og nydanske børn er sammen i såvel daginstitutioner og børnehaver. Derfor bør de fremmedsprogede børn spredes i kommunernes daginstitutioner og skoler. Danske børn lærer noget om fremmede kulturer ved at være sammen med nydanske børn og nydanske børn lærer dansk og dansk kultur ved at være sammen med danske børn, derfor skal man tilstræbe, at der er max. 25% nydanske børn i børnehaver og skoler. Kan det ikke lade sig gøre, må der max være 35%. Vi henviser her til Albertslund og Århus, der har gode resultater med en spredning.

I forbindelse med udslusningen fra folkeskolen skal skolevejlederen være behjælpelig med at sørge for, at de nydanske elever kommer videre i uddannelsessystemet og derfor skal skolevejlederen have de nødvendige kurser for at kunne hjælpe netop disse elever.

3. Gymnasiet og HF. I forbindelse med opstarten på gymnasiet må der foretages en sprogscreening, og de elever, der har behov for det, må tilbydes ekstradansk for at sikre, at flere fremmedsprogede elever bliver tosprogede og gennemfører gymnasieskolen.

Der skal arbejdes systematisk med de muligheder og udfordringer, der er ved at have fremmedsprogede elever i gymnasiet. Lærernes opkvalificering til arbejdet med fremmedsprogede skal prioriteres højt. Det kan dreje sig om at styrke lærernes kompetencer inden for forskellige didaktiske aspekter af den sproglige dimension i fagene og lærernes viden om og indsigt i religion og forskellige kulturer. Det enkelte gymnasium må fastlægge en strategi for, hvordan skolen kan sikre den demokratiske frihed til religionsudøvelse på skolen på baggrund af principielle drøftelser og skolens værdigrundlag.

Undervisning skal bidrage til at de fremmedsprogede elever får realistiske forståelser af egne faglige styrker og svagheder så de kan træffe gode faglige valg i løbet af gymnasietiden, herunder valg af studieretning. Det kan blandt andet ske i samtaler med studievejleder eller lærer.

KD foreslår, at man i gymnasiet benytter sig af "inkluderende undervisning" en metode, der har til formål at inkludere fremmedsprogede elever i undervisningen og i skolekulturen generelt.

Undervisningsmetoden bygger på forskning inden for undervisning af elever med andet modersmål end dansk. Den har et dannelsesmæssigt perspektiv, men har også opmærksomhed på fx skrivning, læsning og læseforståelse.

Vester Borgerdyd – det gymnasium, der har flest fremmedsprogede elever og som kan være rollemodel for andre gymnasier - arbejder med at indføre inkluderende undervisning og forsøger dermed at forbedre de fremmedsprogedes muligheder for at deltage i selve undervisningen og at trække på de tosprogede elevs viden som en ressource. Inkluderende undervisning tager blandt andet højde for, at de fremmedsprogede ofte ikke har et så solidt kendskab til den danske og vestlige kultur og sprog som de etnisk danske elever, men til gengæld har en større viden om og interesse i at formidle deres egen (eller deres forældres) kultur eller sprog. Undervisningsmetoden bygger dermed på at lade de fremmedsprogede elevs kulturelle baggrund og sprog indgå i undervisningen, hvor det kan lade sig gøre, og være med til at sætte nye perspektiver på den forståelse eleverne allerede har, og give de etnisk danske elever nye og anderledes perspektiver. Det vil sige at undervisningen bliver tilrettelagt efter, hvordan elevgruppen er sammensat.

KristenDemokraterne foreslår et nyt fag på HF, dansk som andetsprog. Det har eksisteret i grundskolen i mange år, men har fra og med januar 2009 også kunnet læses på VUC i Århus. Faget er på A-niveau og tæller altså lige så godt med som det normale danskfag i gymnasiet. Unge nydanskere kan have svært ved at leve op til kravene, men med dans som andetsprog kan det gøre dem bedre i stand til at gennemføre en fuld HF.

4. Fastholdelse af unge tosprogede i uddannelsessystemet. Regeringen fremlagde i januar 2004 et oplæg til at forbedre uddannelses tilbuddet til flygtninge, indvandrere og praktisk anlagte unge. Et af tiltagene har været at lette adgangen til erhvervsuddannelserne og de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser (SOSU). KristenDemokraterne har været med til at gennemføre en større grad af

individuel tilrettelæggelse og fleksibilitet i grundforløbet til SOSU-uddannelserne i forventningen om, at det vil åbne op for en større andel af fremmedsprogede studerende i SOSU-uddannelsernes elevsammensætning. Men det er ikke tilstrækkeligt kun at gøre optagelseskravene til udvalgte uddannelser bredere. Det vil kun sørge for, at flere kommer ind, men ikke sikre, at de fuldfører. For at reducere fremmedsprogede elevers frafaldsprocent må man bekæmpe de bagvedliggende årsager. Som f.eks. forkert studievalg fra de unges side som følge af manglende vejledning og kendskab til det danske uddannelses- og arbejdsmarked eller pres fra forældre, som vurderer uddannelsernes prestigemæssige status ud fra den kultur, de kommer fra. Det giver ofte et forvrænget billede af de muligheder, forskellige uddannelser åbner for. For det andet må vi forholde os til den omstændighed, at mange flygtninge og indvandrere - pga. socialøkonomiske afsavn, samt sproglige og kulturelle barrierer - i udgangspunktet er dårligere stillet i forhold til deres uddannelsesmuligheder, end danske unge er. Der er endnu ikke skabt lige chancer i uddannelsessystemet for alle samfundsgrupper. I målsætningen om at forbedre fremmedsprogede unges uddannelse er det vigtigt at gøre sig klart, at det kan være sproglige frem for rent faglige problemer, der gør, at eleven springer fra eller ikke kommer ind på den rette uddannelsesvej. Indsatsen på uddannelsesområdet skal derfor ikke kun målrettes de bogligt svage fremmedsprogede elever, men i lige så høj grad hjælpe de bogligt stærke, der har haft problemer med den sproglige udvikling.

KristenDemokraterne vil hæve antallet af praktikpladser. Regeringen har reduceret antallet, så antallet af elever i skolepraktik på landsplan reduceres. Under behandlingen af lovforslaget påpegede KD risikoen for den sociale slagside ved at reducere i skolepraktikken. Erfaringerne fra Danmarks største skolepraktikskole Teknisk Erhvervsskole Center i København er, at skolepraktikken fungerer som et helt essentielt integrationsværktøj i Danmark, samtidig bekræftes mistanken om, at udlændinge har betydeligt større problemer med at få en praktikplads på en virksomhed end etnisk danske unge, og at de fremmedsprogede unge i højere grad gennemfører en erhvervsfaglig uddannelse via skolepraktikken.

I et forsøg på bedre at fastholde de unge fremmedsprogede i uddannelsessystemet er det vigtigt, at der ved starten i af uddannelsen laves en sprogscreening og at eleverne i forhold til resultatet af screeningen tilbydes kompenserende undervisning.

KristenDemokraterne foreslår:

- Alle 3-årige skal sprogscreenses. I forbindelse med screeningen skal forældre oplyses om vigtigheden af sprogstimulering og tilbydes de muligheder der er: daginstitution, legestue, diverse fritidstilbud for mor/barn m.m.
- Modersmålsundervisning skal tilbydes for at hjælpe børn, der ikke kan få tilstrækkelig hjælp i hjemmet.

- Kommunerne skal arbejde hen mod en målsætning med lavere klassekvotienter/tolærerordning og indførelse af undervisningsassistenter for at opnå at færre elever henvises til specialundervisning.
- Familiesammenførte udlændinge skal have pligt til at lære dansk for at få opholdstilladelse i Danmark. Der skal en national satsning til på forskningsområdet i forhold til sprogstimulering af fremmedsprogede børn og unge. Det skal ses som en del af satsningen på læseområdet, så der skabes bedre grundlag for kommunernes og uddannelsesinstitutionernes arbejde med sprogstimulering.
- Der skal afsættes midler til at gennemføre den nødvendige specialundervisning. "Ungdommens Uddannelsesvejledning" skal have tilknyttet en specialvejleder, der kan varetage vejledningsindsatsen over for fremmedsprogede unge, herunder hjælpe i forbindelse med formidlingen til de fremmedsprogede unges forældre, som ofte har afgørende indflydelse på de unges studievalg. En specialvejleder skal være med til at aflive myter og fordomme.
- Det skal anerkendes, at skolepraktikken har en stor betydning for, om fremmedsprogede unge gennemfører en uddannelse. Denne anerkendelse skal ske ved at øge antallet af skolepraktikpladser på de fagområder, hvor der er behov for det.
- Der skal afsættes midler til etablering af kontakt mellem ressourcetsvage fremmedsprogede unge og uddannelsessystemet via Den Fri Ungdomsuddannelse (FUU), som skal genetableres, etablering af nye veje for at få de fremmedsprogede ind på arbejdsmarkedet, f.eks. mesterlæren.
- Indførelse af mentorordninger for unge fremmedsprogede på vej ind på arbejdsmarkedet.
- Der skal etableres flere brobygningskurser på udvalgte uddannelser, hvor unge med en anden kulturbaggrund og et fælles uddannelsesmål for øje samles for at blive studieparate. Her henvises til erfaringerne fra Jydsk Pædagog Seminarium.
- Inkluderende undervisning skal som metode indføres på alle gymnasier med fremmedsprogede elever.
- Efterskoler og højskoler skal inddrages i integrationsindsatsen gennem øget information om disse tilbud, gratis prøveuger eller fripladsordninger.

Generelt: Skolen skal afbureaukratiseres, så lærerne får bedre tid til at undervise. Handling i stedet for handlingsplaner. I stedet for at dokumentere kvalitet, skal man skabe kvalitet.

Integration gennem arbejdsmarkedet.

I et samfund baseret på det enkelte menneskes uendelige værdi, bør der være plads til alle på arbejdsmarkedet. Handicappede, indvandrere, eller andre der til tider kræver særlige foranstaltninger for at indgå på arbejdsmarkedet, har krav på at kunne opleve den livskvalitet der ligger i at kunne bidrage, og har ressourcer som arbejdsmarkedet kan og bør drage nytte af.

Der er i særdeleshed to grunde til at arbejde på en bedre integration gennem arbejdsmarkedet. Dels det menneskelige hensyn, dels det samfundsmæssige hensyn.

For det enkelte menneske er det en væsentlig faktor for at finde sig til rette i samfundet, at man er en del af samfundets liv og arbejdsmarkedet er en væsentlig del af danskernes liv og færden. At blive sat ud på et sidespor i forhold til arbejdsmarkedet er i sig selv en belastning for mennesker. Vælger man selv at melde sig ud af arbejdsstyrken, er det til at leve med, men bliver man valgt fra er det vanskeligt at håndtere.

Desuden ser vi for mange eksempler i vores samfund på, hvad det kan medføre af skadelig aktivitet, når mennesker står uden arbejde. Det gælder i forhold til dem selv og deres familier, men også i forhold til kriminalitet m.m. Dette problem er ikke alene centreret omkring andre etniske grupper.

KD anerkender betydningen af, at især indvandrerkvinder motiveres for uddannelse og arbejde. Men i modsætning til partier på venstrefløj vil KD ikke forbyde veluddannede kvinder at afbryde deres uddannelse eller karriere for at tage sig af børn og familie i hjemmet.

Arbejdsmarkedsuddannelser.

En stor del af de mennesker, der gennem de seneste år er kommet til vores land, kommer med en uddannelse fra deres hjemland. Men en del af disse uddannede personer finder ikke fodfæste på det danske arbejdsmarked. Vi har derfor behov for dels at opkvalificere disse uddannede personer, så de kan indgå på arbejdsmarkedet, og dels få arbejdsmarkedet til at få øje for de ressourcer, der er hos de tilflyttede personer.

I det offentlige skal vi støtte opkvalificeringen gennem jobcenter tilbud. I dag er der frit sygehusvalg og i det hele taget frit valg på mange områder. Dette frie valg skal der også være ved jobcentrene. Det skal være sådan, at når et jobcenter tilbyder kurser kan man deltage, også selvom man bor i et andet jobcenters område.

Jobcentrene kan på den måde tilbyde kurser, der rammer en mere snæver søgerskare, da man kan samle fra et større område. Det er en nødvendighed for at nå den skare i vores arbejdsstyrke, der har behov for støtte til en bedret integration gennem arbejdsmarkedet.

Desuden skal vore uddannelsesinstitutioner give tilbud om merituddannelser, så der kan bygges det nødvendige til de uddannelser, der er taget i hjemlandet. Gennem samarbejde mellem jobcentre og

uddannelsesinstitutioner skal der findes løsninger, der er med til at opkvalificere de uddannelser nydanskerne bringer med til landet. Gode uddannelser skal ikke spildes på jorden – hverken af hensyn til det enkelte menneske eller til samfundets fremtid.

Arbejdsmarked.

På en del virksomheder har man endnu ikke fået syn for, at når man besidder et efternavn med rødder tilbage til en anden kultur end dansk, så duer man til det danske arbejdsmarked. Undersøgelser viser, at de virksomheder, der har en bred vifte af etniske forskelligheder ansat, opnår ganske gode resultater. Problemerne med ansættelse af personer med anden etnisk baggrund end dansk synes størst i overvejelserfasen og ikke i praksis.

Der er behov for at erhvervslivet tager medansvar for, at nydanskere integreres og kvalificeres til det danske arbejdsmarked. Det er både til glæde for det menneske, der opnår fodfæste på arbejdsmarkedet og for den enkelte virksomhed.

Vi ønsker at tilskynde virksomheder til at tage aktiv del i integrationen af nydanskere på arbejdsmarkedet. Det skal ske gennem tilskud og hjælp til danskundervisning samt opkvalificering af arbejdskraften gennem uddannelse.

Danskkundskaber er en central størrelse i indgangen til det danske samfund samt arbejdsmarked. Vi har behov for en fortsat indsats gennem sprogskolerne m.fl.. Der kan være behov for, at tilrettelæggelse af sprogundervisningen samt tidspunkter for undervisningen sker i samarbejde med virksomheder eller jobcentre, så eleverne kan få det passet ind i en hverdag - også selvom de er begyndt på arbejdsmarkedet.

Det er afgørende vigtigt, at vi ikke fastholder nydanskere udenfor arbejdsmarkedet både af hensyn til landets økonomi og det enkelte menneske. I den sammenhæng er starthjælpen ikke nogen hjælp. Starthjælpen er på et niveau, hvor det er medskaber af mismod. Den tilstand er ikke gunstig for initiativlyst og virke. Vi skal derfor have fjernet starthjælpen og givet vilkår for de mennesker, der kommer til vores land, så de menneskeligt og socialt kan komme på fode i vores samfund.

Når vi ser på Forbrugerinformationens discountbudget for at leve, ligger starthjælpen langt under. Det er ikke en ydelse, at lade mennesker leve på.

Starthjælpen og 300-timers-reglen har store konsekvenser for de ramte borgere. Nogle er blevet så fattige, at de har svært ved at indgå i samfundslivet på rimelig lige fod med resten af befolkningen. Der er derfor en risiko for, at der vil dannes et nyt proletariat bestående af etniske minoriteter.

KristenDemokraternes foreslår:

- Løntilskud ved ansættelse under en 4-årig aftale, der indebærer, at den nyansatte får danskundervisning og undervisning i danske samfundsforhold i arbejdstiden.
- En ordning lignende flexjob ordningen, hvor virksomheder ansætter nydanskere med offentligt økonomisk tilskud. Det skal fordres af arbejdsgiveren, at der skal arbejdes frem mod en fast ansættelse på almindelige lønvilkår.
- Frit jobcentervalg på tværs af kommunerne. Når der i jobcenterregi tilbydes kurser skal det være muligt at søge deltagelse selvom man bor i en anden kommune.
- Rollemodeller og mentorordninger
- Regulær opkvalificering gennem skolegang og uddannelse. Uddannelsesinstitutionerne skal oprette merituddannelser, der bygge ovenpå uddannelser taget i hjemlandet.
- Vi skal have et udvidet samarbejde mellem jobcentre og uddannelsesinstitutioner
- Fra dag ét skal asylansøgere have ret til at arbejde
- Afskaffelse af starthjælp og 300-timers-reglen.

Integration gennem de frivillige foreninger.

Det frivillige arbejde

Det frivillige arbejde har spillet en betydelig rolle i udviklingen af velfærdsstaten i Danmark. Flere af de sociale institutioner som findes i Danmark har sine rødder i ildsjæle som ud fra et idégrundlag og klart mål startede institutioner, som var bygget på en frivillig arbejdsindsats.

Ofte var formålet at lindre smerte, udøve rehabilitering, social indsats overfor ældre, ensomme eller udstødte, beskyttelse af undertrykte, udøve idé bestemt foreningsliv overfor børn og unge, osv.

Indsatsen som udøves gennem frivilligt arbejde i Danmark kan ikke gøres op i økonomi!

En positiv bivirkning af deltagelsen i udøvelse af frivilligt socialt arbejde eller gennem foreningsliv er den "oplæring" som finder sted indenfor organisering, ledelse og samarbejde.

Undersøgelser har vist, at flere erhvervsledere har erhvervet sig værdifulde erfaringer gennem f.eks. frivillig indsat i spejderarbejde.

En anden positiv bivirkning af det frivillige arbejde er netværksdannelse og dannelse af sociale fællesskaber.

Udfordringerne i fremtiden til bevarelsen og udbygningen af velfærdssamfundet kræver mange ressourcer og her er en vellykket integration en nødvendighed. Der kommer til at mangle både arbejdskraft og "frivillige" i fremtidens velfærdssamfund og det er en nødvendighed at nydanskere, flygtninge og udenlandske arbejdstagere, i samarbejde med indfødte danskere arbejder på samme mål og har en fælles forståelse for sammenhængskraften i det danske samfund.

Fra velstandssamfund til velfærdssamfund.

Gennem udviklingen af det danske samfund fra velstatssamfund til velfærdssamfund inddrages både stat, marked og civilsamfund i opgaveløsningen for velfærdens sikring og udbygning.

KristenDemokraterne mener det er vigtigt, at der prioriteres midler til samarbejde mellem disse 3 sektorer indenfor integrationsområdet for at opnå synergi og fremdrift. De 3 sektorer er ikke hinandens modsætninger eller konkurrenter men udøver komplementære elementer som skal arbejde mod fælles mål.

På integrationsområdet er det en nødvendighed at inddrage de frivillige organisationer i opgaveløsningen af en vellykket integration.

Integration er ikke alene nydanskernes ansvar, men hele samfundets ansvar. Integration er altid gensidig og altså ikke en ensidig opgave for de nyankomne. De frivillige organisationer kan bidrage med menneskelig nærhed og er et supplement til de professionelle og offentlige tilbud og tager over

hvor arbejdsmarked slutter. KristenDemokraterne ønsker at både stat, marked og civilsamfund samarbejder om integrationsindsatsen.

Forenings-Danmark.

Danmark har tradition for at organisere sig gennem foreningsliv. Det være sig kulturelle, sportslige, religiøse, faglige og politiske foreninger. Derudover kommer organisering af en række foreninger med inddragelse af borgere i ældreråd, ejer- og lejerforeninger, skole- og børnehavestyrelser samt en mængde interesseorganisationer. Højskoler og efterskoler er dannet ud fra forskellige interesseorganisationer.

Gennem deltagelse i forenings-Danmark opbygges en uvurderlig sammenhængskraft i det danske samfund. KristenDemokraterne ønsker at inddrage disse frivillige foreninger på integrationsområdet for at give den enkelte nydansker mulighed for at deltagelse i sociale netværk, som ofte følger med og for at give indblik i nye organisationsformer. I foreningslivet mødes engagement og indflydelse går gennem samtale, konsensusbeslutninger og afstemninger. Deltagelse i foreningslivet en væsentlig rygsøjle i det danske samfund og er i sig selv en stor demokratiskole.

KristenDemokraterne foreslår:

- Frivillige organisationer får flere muligheder for at søge midler til integrationsindsatsen i stat og kommuner, så de får bedre muligheder for at deltage i opgaven. Der skal sikres tilbud fra et bredt udvalg af organisationer indenfor sport, kultur, ungdom, politik, idébestemte og trosbaserede foreninger. Det skal ske for at sikre et bredt tilbudsudvalg samt mangfoldighed.
- At kommunerne inddrager frivillige foreninger i udformning og effektivering af introduktionsprogrammerne, som foregår i kommunalt regi. Lokale foreninger bør kunne præsentere deres aktiviteter for nydanskere.
- At projekter med fokus på kontaktfamilier støttes via de frivillige foreninger, så der opstår venskaber på tværs af kulturer.
- At nydanskere opmuntres til at blive medlemmer af foreninger på alle planer gennem "klippekort-ordninger". Nydanskere på starthjælp eller under uddannelse har ikke råd til høje kontingentbetalinger. Der skal skabes fripladsordninger i foreningerne. Det kan ske ved at sikre afsatte midler i alle kommuner, som kan søges af foreninger som tilskud til betalinger for nydanske medlemmers kontingent samt til udstyr som bruges i den pågældende forening.
- At børn og unge 2. generations nydanskere tilbydes mentorordninger for deltagelse i foreningsliv.
- At højskoler og efterskoler inddrages i integrationsindsatsen. Det kan ske ved øget information, "gratis" prøveuger eller fripladsordninger.
- At der afsættes penge fra satspuljen til puljer som inddrager nydanskere i foreningslivet.

Integration gennem boligpolitikken.

Boligpolitikken skal understøtte valgfriheden på boligmarkedet og udbuddet af sunde, familievenlige boliger til en rimelig pris i sunde, familievenlige boligområder.

Den høje koncentration af etniske minoriteter i visse boligområder bør modvirkes ved at gøre disse boligområder attraktive for andre beboergrupper - og tilsvarende åbne andre boligområder for de etniske minoriteter. I dag er det i høj grad kommunernes skøn, der i det enkelte tilfælde afgør, hvilke familier der tildeles boliger, men det bør i langt højere grad ske efter objektive kriterier. Den nuværende kommunale anvisningspraksis skal kigges efter i sømmene og tilpasses, så fordelingen af etniske minoriteter mellem de forskellige almene boligområder bliver mere balanceret. Kommunernes måde at anvise på skal være mere gennemsigtig og åben for kontrol.

Almene boligområder skal være rare at bo i og attraktive for alle, der ønsker at bo i dem. KD vil arbejde for at forhindre forslumring og beboerflugt fra områder, der betragtes som mindre attraktive. KD betragter ikke almene boligområder som "ghettoer", uanset hvem der bor i dem, fordi KD's udgangspunkt er respekt for alle mennesker, og ser de almennyttige boligbyggeri som et positivt tilbud til alle borgere.

Reglerne omkring almennyttige boligområders indretning er blevet mere fleksible, og det er vigtigt at boligselskaberne benytter mulighederne for at bryde det ensartede præg, sådan at boligområderne bliver attraktive for flere forskellige beboergrupper. Det skal i højere grad være muligt at åbne for alternative anvendelser af boligområdet herunder for eksempel småerhverv og offentlig service. Kommunerne bør i den fysiske planlægning prioritere de almene boligområders attraktionsværdi, sådan at de i højere grad bliver en aktiv del af lokalsamfundets liv.

Social marginalisering af etniske minoriteter bør afhjælpes ved gennem boligsociale indsatser at fremme kontakten mellem forskellige beboergrupper og ved at fremme dannelsen af etniske minoriteters foreninger. Foreninger skal sikres mødelokaler mod at indgå i koordinering og samarbejde med andre lokale foreninger. Foreningernes tillidspersoner tilbydes kurser i foreningsdemokrati, -økonomi og fundraising.

Boligsociale indsatser bør omfatte kriminalpræventive tiltag, der kan give dem positive alternativer til kriminalitet. De unge skal have en tro på, at samfundet sætter pris på dem og ønsker deres tilstedeværelse og positive bidrag. Kommunerne skal formulere en ungepolitik med en strategi for "brugerdreven innovation", som skal tydeliggøre for de unge, at de er borgere med et ansvar, hvis bidrag er værdifuldt for samfundet.

Etniske danskere må gøre deres værdier gældende i deres hverdag, og ikke opgive, vende ryggen til og rejse. Det har mange steder sat gang i en proces, som er endt med, at etniske danskere er blevet en lille minoritet. Demokratiet i de almene boligområder bør suppleres med bredt sammensatte beboerråd, som

drøfter hverdagens problemer med henblik på at finde løsninger. Boligselskaber og kommuner bør understøtte muligheden for dialog og konfliktløsning i lokalområdet.

Den boligsociale indsats, der blev påbegyndt i midten af 90'erne med nedsættelse af regeringens byudvalg, bør genoptages og udvikles. Der afsættes årligt 2 mia. kr. til nytænkende boligsociale initiativer, hvor også private kan byde ind med løsninger.

Baggrund

Meningen med almennyttige boliger var oprindeligt at tilbyde familier med jævne indkomster gode boliger de kunne betale. De senere år har situationen været, at der er en stadig nedslidning af almennyttige boligområder alt i mens der er sket en voldsom økonomisk omfordeling til fordel for boligejere.

Boliger bør ikke være investeringsobjekter men en stabil ramme om familiers dagligliv uafhængigt af de økonomiske konjunkturer. Når prisen på ejerboliger over en kort årrække 2-3 doubles, udelukker det unge familier fra at købe bolig, og hvis de alligevel vælger at købe, betyder det at en uforholdsmæssig stor del af deres indtægt går til afdrag på boliggæld. Falder priserne igen, risikerer de at bunden går ud af deres økonomi. Andre som har købt, da priserne var lave, kan til gengæld omsætte friværdi i luksusforbrug.

Koncentrationen af etniske minoriteter i visse almennyttige boligområder skyldes ikke alene, at de, som det ofte fremhæves, bosætter sig der, hvor der i forvejen er andre indvandrere fra deres hjemland. Det skyldes også, at det private udlejningsbyggeri og andelsboligforeninger er mere eller mindre lukket land for indvandrere. At lange ventelister og kommunal anvisningspraksis friholder de mere attraktive almennyttige boligområder for indvandrere. At mange indvandrere ikke har haft mulighed for at købe bolig. Og at dansk-etniske beboere flygter fra boligområderne i takt med at indvandrere er flyttet ind.

KristenDemokraterne ser ikke koncentrationen af etniske minoriteter i visse boligområder som et problem i sig selv, fordi vi betragter borgere med anden etnisk baggrund som fuldgældige borgere og mennesker. Det er ikke det offentlige sag at blande sig i, hvem man ønsker som sin nabo. KD anerkender tværtimod, at det kan være en social ressource for nogle familier, at have sit netværk boende i nærheden.

Det ændrer ikke på, at det er et problem, når sociale problemer koncentrerer i visse boligområder. Det er udtryk for at der ikke er tilstrækkelig plads til alle mennesker i vores samfund. Sociale problemer skal løses med initiativer i forhold til arbejdsmarkedet og det civile samfund herunder familierne. Det er symptombehandling at flytte rundt på folk – det løser ingen sociale problemer.

Kommunerne er overdraget anvisningen af minimum 25% af de almennyttige boliger. Nogle steder har man lavet særlige aftaler, så der til visse boligområder kan være fra 50% helt op til 100% kommunal anvisning. Det betyder omvendt, at andelen af boliger, der bliver anvist via den almindelige opskrivning i boligforeningerne, bliver tilsvarende mindre.

Formålet med denne forøgede kommunale anvisning er at skabe en såkaldt bedre social balance i boligområdet, eller sagt direkte at nedbringe andelen af beboere på overførselsindkomster. Man har ikke samtidig skabt gode alternative boligmuligheder for disse tilsyneladende uønskede grupper. Det betyder, at deres mobilitet på boligmarkedet bliver indskrænket, og at deres muligheder for at finde en passende bolig bliver mindre.

I enkelte boligområder er andelen af etniske minoriteter blevet så høj, at der kun er få etnisk danske beboere. Det er hverken hensigtsmæssigt eller rimeligt, hvis beboere flytter, fordi de føler sig fremmede og marginaliserede. Det samme gælder etniske minoriteter i mindre byer.

KristenDemokraterne ønsker at fremme offentlige eller private tiltag, der kan sikre at boligområder er attraktive for mange forskellige grupper, og som kan fremme bedre kontakt på tværs af etniske og sociale forskelle. Boligsociale indsatser kan fremme tilbud og aktiviteter, hvor beboerne kan få mulighed for at møde hinanden og danne venskaber. Sådanne sociale bånd styrker beboernes interesse og ansvar for boligområdet, og det er afgørende for, hvor attraktivt boligområdet opleves af beboerne selv og af potentielle tilflyttere.

Mange boligområder huser en mangfoldighed af klubber og små foreninger, hvor etniske minoriteter glimrer ved deres fravær, måske fordi klubberne kan have en eksklusiv karakter. Det kan for eksempel være madklubber, hvor der principielt altid er svinekød på menuen. Det kan ofte være svært for nye klubber at få adgang til foreningslokaler i bebyggelsen. Det er imidlertid vigtigt at fremme foreningsdannelser for etniske minoriteter, fordi sådanne foreninger er en træning i kollektiv handling og demokrati, virker som kuvøse for ressourcepersoner og ikke mindst kan være et vigtigt springbræt for at skabe kontakt til myndigheder og andre foreninger.

Forandringer i boligområdet som følge af ændringer i sammensætningen af beboere, bør medføre at boligselskabet og afdelingsbestyrelsen tilstræber at skabe helhed og sammenhæng i boligområdet. Det er vigtigt at modvirke at beboerne deler sig i afsondrede grupper, det er vigtigt at der bliver lyttet til alle beboere, men det er også nødvendigt at tage de diskussioner og kampe, der naturligt opstår. Etniske danskere må gøre deres værdier gældende i deres hverdag, og ikke opgive, vende ryggen til og rejse. Så lader man jo hånt om værdierne. Hvis man for eksempel finder reklamer og lignende smidt på jorden ved postkasserne, kan man stille og roligt smide dem i skraldespanden, og dermed ikke kun bidrage til orden, men måske også smitte naboerne med et godt eksempel.

Den boligsociale indsats, der blev påbegyndt i midten af 90'erne med nedsættelse af regeringens byudvalg, bør genoptages og udvikles. Indsatsen skal fortsat prioritere fysiske forbedringer, huslejenedsættelser samtidig med boligsociale tiltag.

Reglerne omkring almennyttige boligområder er blevet mere fleksible, og det er vigtigt at boligselskaberne benytter mulighederne for at bryde det ensartede præg, sådan at boligområderne bliver

attraktive for flere forskellige beboergrupper. Udover god vedligeholdelse kan det for eksempel handle om ombygninger og nybygninger i området, etablering af ældre- og ungdomsboliger og etablering af erhverv.

Omvendt bør også villaområder åbnes for mindre almennyttige byggerier i form af for eksempel rækkehuse.

En følgevirkning af mange sociale problemer i boligområdet er ofte rodløse grænsesøgende unge, der kommer i konflikt med loven. Boligsociale indsatser bør omfatte kriminalpræventive tiltag, der kan aflede de unge og give dem positive alternativer til kriminalitet.

KristenDemokraterne foreslår:

- At nydanskere sikres familievenlige boliger til en rimelig pris i sunde, familievenlige boligområder.
- At fordelingen af etniske minoriteter mellem de forskellige almene boligområder bliver mere balanceret.
- At boligsociale indsatser bør omfatte kriminalpræventive tiltag.
- At demokratiet i de almene boligområder bør suppleres med bredt sammensatte beboerråd, som drøfter hverdagens problemer med henblik på at finde løsninger.
- At villaområder åbnes for mindre almennyttige byggerier i form af for eksempel rækkehuse.
- At der årligt afsættes 2 mia. kr. til nytænkende boligsociale initiativer, hvor også private kan byde ind med løsninger.
- At fremme offentlige og private tiltag, der kan sikre at boligområder er attraktive for mange forskellige grupper, og som kan fremme bedre kontakt på tværs af etniske og sociale forskelle.